

Bir Gün Gelir Diye

— Kazım Gök · 05 Kasım 2019

Sensiz gönül kara kışlarda bağdı
Üşümüş salkımdan pekmezi sağdı
Baharda don oldu yazın kar yağdı
Yıllarım mevsimi şaşırdı gülüm

Göresim gelip de hasret yakınca
Hayalde resmine her gün bakınca
Yüzümden yolunu bulup akınca
Gözlerim gölleri taşırdı gülüm

Gördüm mü yâr için ağlayan
Hıçkırık sürüp de hasret yağlayan
İçi taze dışı kabuk bağlayan
Yaramın üstünü kaşırdı gülüm

Ateşim anasız kaldı sönünce
Öksüz sevdami köze gömünce
Aniden sılaya bir gün dönünce
Gelip çıkar diye pişerdi gülüm

Çaresizlik salmaz yolu kesince
Geriye dönersin akşam basınca
Hasretin rüzgarı gönle esince
Kemiğim bedende üşürdü gülüm

Yokluğun ciğeri kaplar dolunca
Nefes alıp kokun gelmez olunca
Kan kusup bet beniz solunca
Çaresiz yatağa düşürdü gülüm

Bu gariban umut kesmedi senden
Can çıkana kadar beklerdi tenden
Daha fazla ömrü varsa ki binden
Bir gün gelir diye yaşardı gülüm